

Hoe gaan zorgprofessionals en bewoners om met coronavirus?

Het coronavirus heeft de deuren van alle verpleeghuizen gesloten. Niemand mag er meer in of uit, behalve de medewerkers. We zijn benieuwd hoe de zorgprofessionals omgaan met de situatie en vooral ook hoe de bewoners op deze bizarre tijd reageren. We belden met Jan 't Hoen, mede-eigenaar van de kleinschalige woonvoorziening Huize Wezup (8 bewoners met geheugenproblematiek) en Monique Muselaers, directeur van De Muzelaar (14 bewoners) in Alphen aan de Rijn en De Lindelaer (16 bewoners) in Maarn.

Gelukkig zijn de woonvoorzieningen nog vrij van het coronavirus en doen beide directeuren er dan ook alles om dat zo te houden. 'Vijf weken geleden zijn wij al begonnen met het nemen van extra maatregelen', vertelt Jan. 'Vooral op het gebied van hygiëne. We hadden alle benodigdheden (handschoenen, schorten, mondkapjes) al besteld, waardoor wij gelukkig geen tekorten hebben. En uiteraard meer handen wassen, schorten voor met douchen, noem maar op. Onze medewerkers zijn er inmiddels aardig aan gewend.'

Monique vertelt: 'Wij doen er ook alles aan om het coronavirus buiten de deur te houden. Het vraagt behoorlijk wat van onze medewerkers en hun familie. Medewerkers moeten buiten werktijd ook extra voorzichtig zijn, maar vooralsnog doen zij dat met liefde.'

‘Afstand houden van onze bewoners? Dat gaat natuurlijk niet. Ze hebben die knuffels nodig en die krijgen zij dan ook!’ – **Monique Muselaers**

Geen bezoek

Bij De Muzelaar en De Lindelaer werden twee weken geleden de deuren al gesloten voor bezoek. ‘Dat was een week voor de maatregelen van het kabinet, maar wij wilden geen risico meer lopen. En ja, het is schakelen. Voor de medewerkers, maar zeker voor de bewoners. Zij moeten opeens hun geliefden missen die hier normaliter toch veelvuldig over de vloer komen. Zeker voor de mensen met cognitieve problemen is het hele gebeuren lastig te bevatten...’, vertelt Monique.

Bij de twee locaties van Monique is afgesproken de bewoners in te lichten met de boodschap dat er een heel ernstige griep heerst, die heel besmettelijk is en dat daarom de familie tijdelijk niet op bezoek kan komen. ‘Veel mensen accepteren het gelukkig goed, maar er zijn uitzonderingen. Sommige bewoners snappen het echt niet. We hebben een jong dementerende mevrouw, die gewoonlijk veel bezoek krijgt van haar dochter. Toen dat niet meer mocht, nam het onbegrepen gedrag toe. Vanuit haar welzijn hebben wij ervoor gekozen haar dochter toch langs te laten komen, onder strikte voorwaarden. De dochter moet zeer voorzichtig zijn in haar omgang met mensen en als ze komt, moet ze eerst haar handen ontsmetten en de rechtstreeks door naar de kamer van haar moeder.’

‘Soms vraagt een situatie om maatwerk, maar met strikte voorwaarden en duidelijke communicatie, kan nog best veel.’ – **Monique Muselaers**

Ze vervolgt: ‘Het is een uitzondering op de regel, maar dat doen we puur voor de gemoedstoestand van die ene bewoonster. Het vraagt alleen organisatorisch het een en ander. We zullen het moeten uitleggen aan andere familieleden bijvoorbeeld, want waarom de een wel en de ander niet? Maar gelukkig snapt iedereen het als we het uitleggen.’

Dag als alle anderen

Bij Huize Wezup, een prachtige woonboerderij in het Drentse landerijen, zijn de bewoners gelukkig allemaal heel rustig en ontspannen. ‘Het klinkt misschien gek, maar eigenlijk is er voor ons, behalve het bezoek van familie, niet zo veel veranderd. Wij konden al veelvuldig naar buiten vanwege ons erf. Daarbij zijn we een familiebedrijf en hebben we veel disciplines zelf in huis. Mijn oudste dochter is activiteitenbegeleidster en ik ben sociaal psychiatrisch verpleegkundige.’

Elke ochtend, bij het ontbijt, wordt er met de bewoners over het coronavirus gesproken. ‘Wij zijn er heel open en eerlijk over en maken alles bespreekbaar. Maar we maken het ook niet groter dan het is, om geen angst te

creëren. Tegen bewoners zeggen we dat familie nu even niet kan komen. Juist vanwege hun geheugenproblemen hebben veel bewoners het niet zo in de gaten wanneer hun familie voor het laatst is geweest. Dat is voor hen zelf eigenlijk heel fijn.'

Uit het oog, uit het hart?

Wel maakt de familie zich af en toe zorgen dat die geheugenproblemen er juist ook weer toe leiden dat hun vader of moeder hen misschien niet meer herkent, tegen de tijd dat deze crisis voorbij is. 'Daarom zijn we wel heel veelvuldig aan het videobellen. En bij de ene bewoner komt dat beter binnen dan bij de ander. Wel heel prachtig is het om te zien als een bewoner de zoon of dochter een kusje geeft via de tablet', vertelt Jan.

'Elke dag maak ik [filmpjes van de bewoners](#) en die stuur ik naar familie. Zo houd ik iedereen op de hoogte.' – Jan 't Hoen

Om het gemis van familie een beetje te compenseren, gaat Jan of een van de medewerkers nu af en toe bij een bewoner op de kamer zitten werken. 'Ik neem mijn laptop en de hond mee en ga gewoon zitten werken. Vinden de mensen heerlijk', zegt hij met een lach. Zo eenvoudig kan het zijn.

Extra nieuwsbrieven

Bij Monique krijgt beide locaties ontzettend veel steun van familie. ‘Ik hou hen op de hoogte door extra nieuwsbrieven te versturen, en zij doen van alles om ons een hart onder de riem te steken. Zo werd er bij De Lindelaer een prachtig spandoek opgehangen en gaf de kleindochter van één van de bewoners een optreden met haar gitaar. Familie van bewoners in De Muzelaar is nu geld aan het inzamelen om een draaiorgel te bestellen, die dan in de tuin kan komen spelen. Fantastische initiatieven.’

‘Van de week hebben we hiphop-muziek aangezet; het was één groot feest hier in huis!’ – Jan ’t Hoen.

Gelukkig krijgen de huizen ook steun van leveranciers. Zo heeft de Tovertafel, die interactieve spellen voor ouderen en gehandicapten ontwikkelt, tot 1 juni alle spellen gratis ter beschikking gesteld. ‘Dat zijn prachtige gebaren, waar wij ontzettend veel aan hebben’, vertelt Monique.

‘En weet je, hoe gek ook, maar het coronavirus brengt ook moois. Ondanks dat we nu alles zelf moeten doen – er komen geen activiteitenbegeleiders of vrijwilligers meer – hebben we tijd genoeg. We worden ook niet gestoord gedurende de dag, door leveranciers, artsen, familie... We kunnen ons eigen plan trekken en gek genoeg geeft dat ook veel rust...’

Jan erkent die saamhorigheid. ‘Niet alleen onderling, maar ook zorgbreed. Wij hebben van week zelf kaarten gemaakt en deze rondgebracht bij collega-verpleeghuizen. Iedereen zit in hetzelfde schuitje; dus waarom zou je elkaar niet af en toe een hart onder de riem steken?’

Door: Nienke Oort

Meer weten

- Bekijk ook: [Lelie Zorggroep: ‘Zwaaien naar de mantelzorger op de iPad’](#)
- Lees alle artikelen over [corona](#)
- Lees meer over de [maatregelen tegen corona op Rijksoverheid.nl](#)

tags:

[Corona](#) (212), [Muzelaar](#) (4)

thema's:

Persoonsgerichte zorg en ondersteuning (316), Wonen en welzijn (241)